

landet gennem fast driftssted, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet, der er realrenteafgiftspligtige. Det sikres herved, at fradragsretten for indbetalinger til en forsikringsordning er betinget af, at ordningen er undergivet realrenteafgiftspligt.

De foreslåede ændringer af pensionsbeskatnings- og realrenteafgiftsloven har til formål at sikre, at der fortsat ikke opnås ret til fradrag for indbetalinger til udenlandske livsforsikringsselskaber, der ikke er realrenteafgiftspligtige, og som ikke kan pålægges at tilbageholde skat og pensionsbeskatningsafgift til Danmark af udbetalingerne. Dette er navnlig begrundet i, at de pågældende selskaber ikke kan pålægges at give oplysninger til danske skattemyndigheder om hverken indbetalinger til eller udbetalinger fra ordningen.

De foreslåede ændringer indebærer herved en præcisering af, at pensionsbeskatningssystemet fortsat er knyttet til et krav om, at det pågældende livsforsikringsselskab er etableret her i landet, således som dette er defineret i EØF-traktaten, og har dansk koncession.

Den foreslåede ændring af stempelafgiftsloven skal bl.a. sikre, at der ikke diskrimineres mod danske forsikringsselskaber, der ellers kunne komme i den situation, at de skulle betale både dansk stempelafgift og eventuelt tilsvarende afgifter i andre EF-lande, når de forsikrer forsikringstagere i et andet EF-land.

Det fremgår endvidere af pensionsbeskatningsloven, at fradrag for indbetalinger til opsparingsordninger er betinget af, at ordningen er oprettet i et pengeinstitut m.v., der virker her i landet.

Efter Rådets 2. banksamordningsdirektiv (89/646/EØF) kan kreditinstitutter i andre EF-lande udøve virksomhed i Danmark uden, at Danmark kan stille krav om etablering eller tilladelse. Det gælder både for udenlandske kreditinstitutter, der udøver virksomhed her i landet gennem filialer, og for udenlandske kreditinstitutter, der udbyder eksempelvis opsparingsprodukter som grænseoverskridende tjenesteydelser fra et andet EF-land til Danmark. Grundlaget er i begge tilfælde hjemlandets pengeinstituttiladelse samt hjemlandstilsyn.

Ved lov nr. 306 af 16. maj 1990 er 2. banksamordningsdirektiv gennemført i Danmark med virkning fra den 1. januar 1991. Efter reglerne i den nævnte lov kan et udenlandsk kreditinstitut, der er meddelt tilladelse til at udøve virksomhed inden for EF, begynde at udøve virksomhed her i landet gennem en filial efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom. På samme måde kan et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse hertil i et andet land i EF,

begynde at udøve virksomhed her i landet gennem grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet.

Det præciseres, at det fortsat kun er de udenlandske kreditinstitutter, der udøver virksomhed her i landet gennem filialer, som kan oprette opsparingsordninger med fradragsret på lige fod med pengeinstitutter, der har fået tilladelse af det danske finans- tilsyn.

Efter realrenteafgiftslovens § 2, stk. 2, påhviler afgiftspligten indehaveren af opsparingskontien. Det er dog den pågældende filial her i landet, der har pligt til at indeholde såvel realrenteafgift som skat af udbetalinger og indbetale disse beløb til statskassen.

Derimod kan udenlandske pengeinstitutter, der udøver virksomhed her i landet gennem grænseoverskridende tjenesteydelser, fortsat ikke tegne fradragsberettigede ordninger for personer bosiddende her i landet. Det er ikke muligt at pålægge de pågældende udenlandske kreditinstitutter at indeholde realrenteafgift af afkast samt skat og afgift af udbetalinger.

Efter EF-Domstolens afgørelser den 28. januar 1992 som nævnt ovenfor kan fradrag for indbetalinger til pensionsinstitutter, der er beliggende uden for Belgien, nægtes med den begrundelse, at mindre indgribende foranstaltninger end nægtelse af fradragsret ikke kan sikre den indre sammenhæng i det nationale skattesystem.

Med lovforslaget præciseres, at udenlandske pengeinstitutter, der udøver grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed over for herboende, fortsat ikke kan tegne fradragsberettigede ordninger.

EF-Kommissionen er orienteret om lovforslaget forud for fremsættelsen.

Provenumæssige konsekvenser

Da der efter forslaget fortsat kun gives fradrag for indbetalinger af præmier og bidrag m.v. til livsforsikringsselskaber, der er etableret her i landet, og som har Finanstilsynets tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed her i landet, skønnes forslaget ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Forslaget om ændring af stempeloven skønnes på den ene side at medføre et provenutab som følge af, at danske forsikringsselskaber ikke længere pålægges stempelafgift, når de tegner livsforsikringer for forsikringstagere i et andet EF-land. På den anden side antages forslaget at medføre et merprovenu som følge af dansk stempelpligt, når udenlandske forsikringsselskaber tegner livsforsikringer for forsikringstagere her i landet. Der foreligger ikke statistiske op-